מדוע בולבולים מקפצים?

סיפור אנט קרוזרס
ציור כריס בלדווין

לפני הרבה, הרבה זמן כל ציפורי היער התאספו יחד. הייתה להן בעיה. זה התחיל כאשר השועלים התחילו לרדוף אחרי בולבולים.
בדרך כלל שועלים רדפו אחרי תרנגולות.

אבל יום אחד שועל הלך בעקבות תרנגולת, או כך לפחות הוא חשב. והעקבות היו דווקא של בולבול.
כי באותו זמן לכל הציפורים היו אותם העקבות!

התרנגולות ידעו איך
להתחמק משועלים.
בולבולים לא ידעו זאת.
ולכן השועלים רדפו אחרי
בולבולים, ואת הבולבולים
זה עייף מאוד.

כל הציפורים התאספו. הן
רצו להגן על הבולבולים
מפני השועלים.
הן התחילו להתייעץ.
הינשוף שאל "מה אפשר
לעשות?"

אמר הנקר "שהבולבולים יעופו כל הזמן, או שיחיו על עצים."

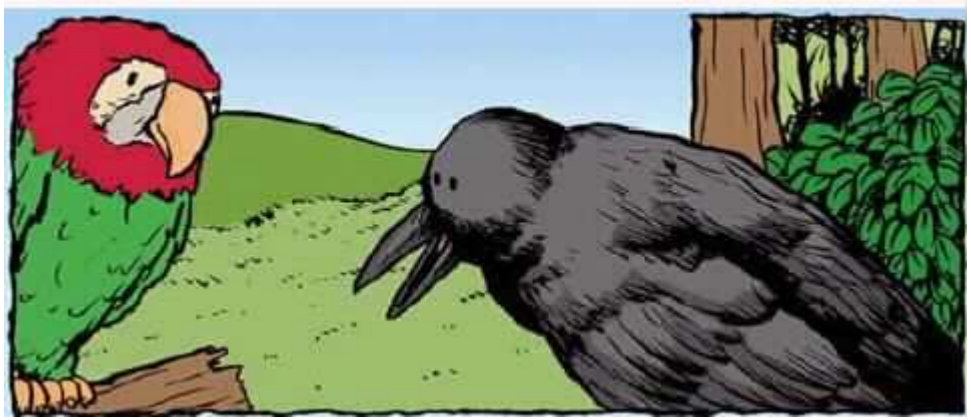

העצה הזו לא מצאה חן בעיני העורב. הוא ידע שבולבולים אוכלים שלשולים מתוך האדמה. "הבולבולים חייבים להתהלך על האדמה" אמר.

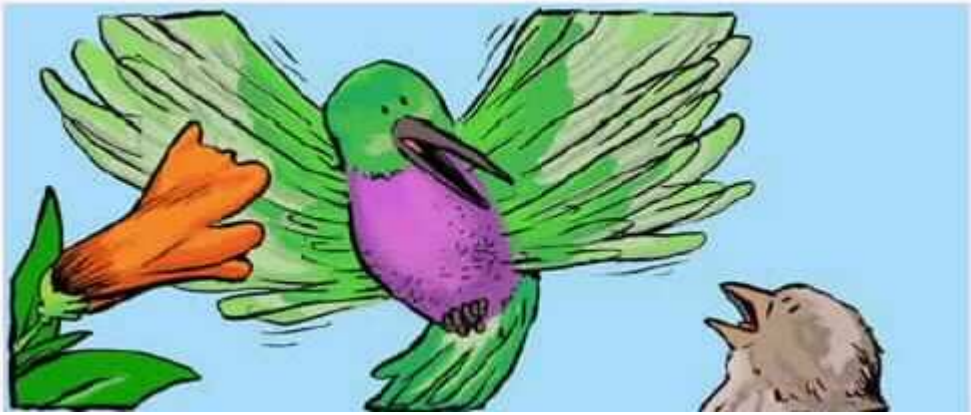

יונק הדבש אמר "אז שישתו צוף מהפרחים".
"גם זה לא טוב" אמר הזרזיר "אין להם מקורות די ארוכים."

הציפורים חשבו. הן שוחחו ביניהן ואז חשבו עוד קצת.

בסוף הינשוף אמר
"שהבולבולים יקפצו על
שתי הרגליים ביחד."

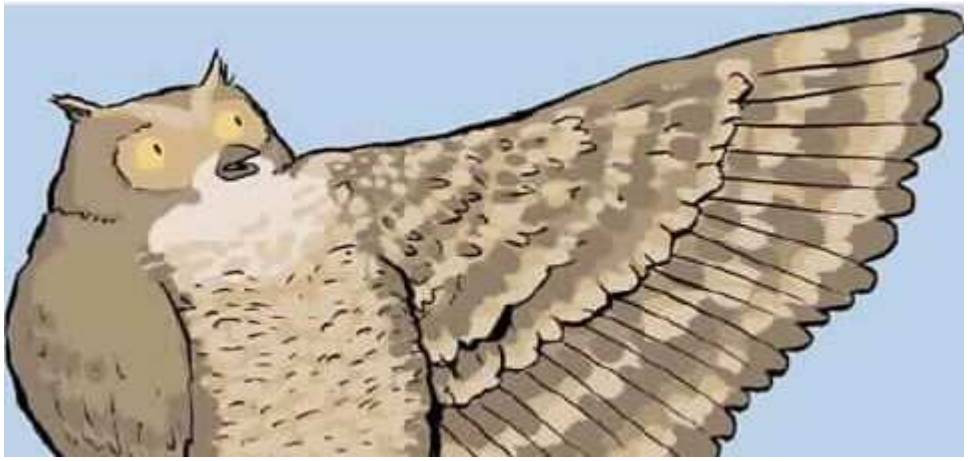

"עקבות הבולבולים יהיו
שונים מאלה של תרנגולות
אם הן יקפצו" אמר הינשוף.

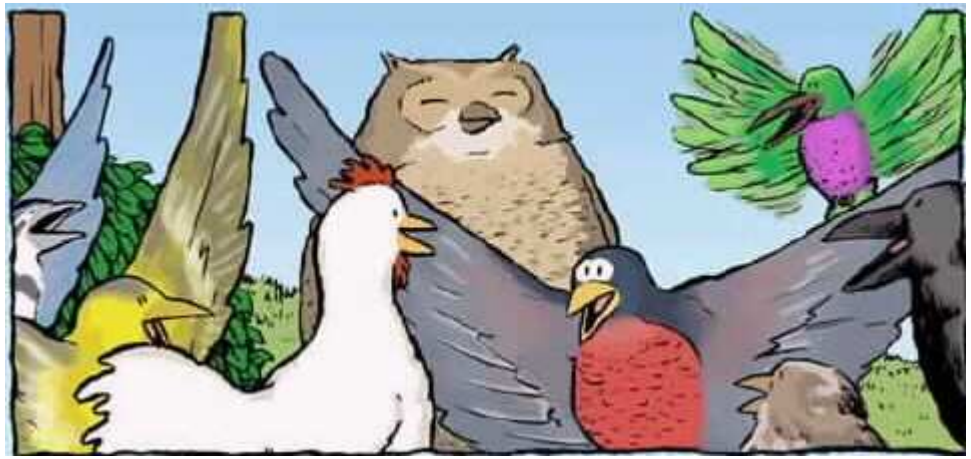

"טוב, טוב, מצויין!" קראו כל הציפורים ונפנפו בכנפיהן מרוב שמחה.

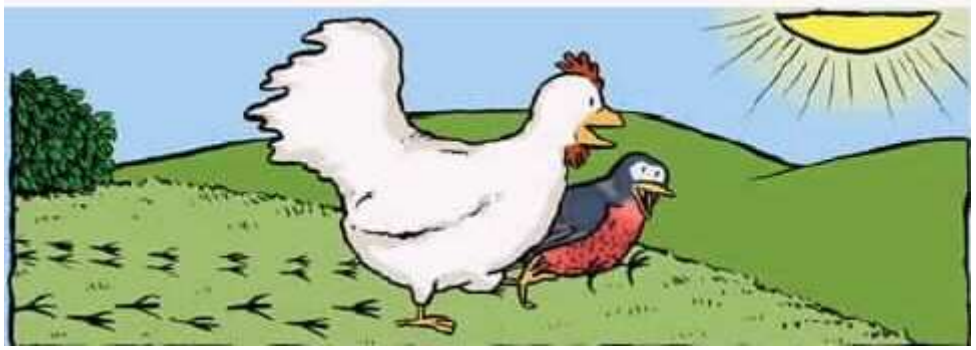

"התרנגולות תתהלכנה רגל אחרי רגל, והבולבולים יקפצו. השועלים לא יוכלו להתבלבל."

הינשוף שמח שיכול היה לעזור לבולבולים. עכשיו הוא חזר לישון.

ומאותו היום השועלים רודפים רק אחרי תרנגולות. הבולבולים יכולים בשלום לחטט באדמה אחרי השלשולים.